

Szakmai találkozó Mindszenten

Az OMBKE Fémkohászati Szakosztály kecskeméti helyi szervezetének tiszántúli csoportja szakmai napra hívta az érdeklődőket 2008. szeptember 26-ra. A két-három évenként megrendezésre kerülő találkozók között ez immár a hatodik volt a sorban.

A rendezvényen hatvannégyen vettek részt Budapestről, Kecskemétről, Mosonmagyaróvárról, Soltról, Székesfehérvárról, és persze a helybeliek: bányászok, kohászok, gépészek, vegyészek, erdészek. Megtisztelő volt, hogy elfogadta a meghívást *dr. Tolnay Lajos*, Egyesületünk elnöke és *Petrusz Béla*, a Fémkohászati Szakosztály elnöke is.

A szakmai program Hódmezővásárhelyen az IMERYS Tűzállóanyaggyártó Kft.-nél kezdődött üzemlátogatással. A résztvevőket *Hegedűs Levente* ügyvezető igazgató köszöntötte a gyár reprezentatív tárgyalójában (1. kép). Érdekes, részletes tájékoztatót adott a gyár tevékenységéről *Megyeri József* minőségügyi, munka- és környezetvédelmi vezető. A szakmai kérdések megválaszolásában és az üzemlátogatás során a technológus kollégák segítettek. Az IMERYS Kft. égetésre kerülő termékek (pl. tetőcserepek) tárolására és az égetés során a deformációt megakadályozó megtámasztásra szolgáló tűzálló palettákat és különféle hőálló termékeket gyárt, szinte kizárólag exportra. A gyár Hódmezővásárhely egyik legnagyobb üze- me, több mint száz főt foglalkoztat. A bemutatót követően szakmai párbeszéd alakult ki vendégek és vendéglátók között.

A várossal való ismerkedés részeként a csoport megtekintette az Emlékpontot. A terrorizmus áldozatait bemutató kiállítás mély benyomást tett a résztvevőkre. A nyugdíjas korosztály gondolatban ismét átélte a borzalmakat, a fiatalok pedig bizonyítékokkal látták alátámasztva a történelemből tanultakat.

Rövid városnézés után a vendégek Mindszentre utaztak. A szállás elfoglalását követően a mindszenti révátkelőnél folytatódott a program, a kompra az alkalomra szervezett „különjáratán”, a Tisza közepén. A rendezvény házigazdája, *Széll Pál*, a Tisza és a mindszenti emberek kapcsolatáról beszélve a szabályozásban résztvevő kubikusokról, a halászsokról és az árral való küzdelmekről emlékezett meg. Ezt követően *dr. Zsótér István*, Mindszent város polgármestere üdvözölte a vendégeket. Pohárköszöntőjében kiemelte, rendkívüli és megtisztelő esemény, hogy egy bányász-kohász szervezet ezen az alföldi településen tartja összejövetelét, mely egyben szép példája a hagyományőrzésnek is.

A Mindszenti Halászcárdában *Hevesi Judit* – Mindszent gyöngyszeme – moldvai dalcsoporttal köszöntötte a vendégeket. Az elfogyasztott bőséges vacsorát szakestély követte. Hosszas korteskedés után *Dánfy László* alias Bubó vegyész mérnök tagtárs kapott megbízást az elnöki teendőik ellátására (2. kép), akit váratlanul, de nem felkészületlenül ért a döntés. Az el-

nök major domusnak *Bognár Gábor* alias Pagát erdőmérnököt, kontrapunktaként *Gál János* alias Pici kohómérnököt, cantus praesensnek, először az általa vezetett szakestélyeken, hölgyet, *Bognár Gáborné* alias Tekintetes erdésznét kérte fel. A garatőr szerepét Széll Pál alias Izaura gépészmérnök látta el. A szakestélyen a komoly pohár dr. Tolnay Lajos kohómérnök, Egyesületünk elnöke, a vidám pohár *Kiss Csaba* alias Balhész Charley bányamérnök részéről hangzott el.

A résztvevők e helyen is megemlékeztek a közelmúltban eltávozott tagtársakról és egykori egyesületi vezetőkről. A szakestély résztvevői nagy szeretettel köszöntötték Egyesületünk elnökét, aki 60. születésnapját ünnepelhetné körünkben. A számos tartalmas hozzászólást és a selmeczi nótákat, valamint a történelmi szakmák himnuszait követően, a szakestély hivatalos része végeztével, a tiszántúli rendezvényekre oly jellemző kellemes retro zenére táncra perdültek a résztvevők, melynek nyitótáncát a szakestély választott elnöke és a házigazda vállalta fel erre az alkalomra felkért hölgyek közreműködésével. A hajnalig tartó tánc és nótázás után a szálláshelyekre visszatérve búcsúztunk el egymástól és a vendéglátó tiszántúli kollégáktól. A bátrabbak több naposra szervezték alföldi tartózkodásukat. A visszajelzésekből ítélve ez a rendezvény is jól sikerült.

✍ Széll Pál – Dánfy László

■ 1. kép. A szakmai nap résztvevői

■ 2. kép. A szakestély elnöksége

Hírek az OMBKE mosonmagyaróvári helyi szervezet életéből

Nemrég jelent meg beszámolóink az év első rendezvényeiről, és ím, lassan lehullnak a falevelek, az év vége közeledik. Nem panaszkodhatunk, nagyon mozgalmas időszakot zárt helyi szervezetünk.

Kiemelkedő rendezvényünk volt június 6-án a Dunaszigetre szervezett XV. tudományos szakmai nap. Mindig nagy figyelem kíséri rendezvényünket, de az idei minden várakozást felülmúlt. Nem csak a jó program volt fontos vendégeink számára, melynek során elhangzott komoly szakmai előadás, meglátogattuk a dunakiliti duzzasztóművet, volt formakészítési bemutató, szakestély, bemutatkozott egy tíztagú tangóharmonika zenekar, de rendezvényünk részeként a Fémkohászati Szakosztály is itt tartotta vezetőségi ülését. Régen volt részünk ilyen megtiszteltetésben, köszönet érte a vezetőségnek, hogy jelenlétük is bizonyította helyi szervezetünk elismertségét. Úgy váltunk el a rendezvény végén, hogy jövőre újra találkozunk, ezt a rendezvényt, mint hagyományt ápoljuk már.

Alig pihentük ki a szakmai nap fáradalmait, máris ott voltunk Székesfehérváron a Bányász-Kohász-Erdész találkozón. Felmelő érzés volt találkozni az ország minden részéről érkezett kollégákkal, barátokkal. Köszönet a szervezőknek ezért a jól sikerült programért.

Rövid nyári pihenés után mozgalmas őszi kezdődött. Szeptember 5-én ismét együtt voltunk Selmecebányán (1. kép), ahol talán még az égiek is minket vártak, hiszen három gyönyörű, napsütéses napot adtak nekünk. Sok beszámoló készült a rendezvényről, de mint résztvevő hadd mondjam azt, ilyen jól szervezett, baráti fogadtatásban régen volt részünk. Megfogadtuk, „Ha Selmec hív, mi ott leszünk”. Terveinkben már szerepel, hogy jövő évben népes csapattal megy helyi szervezetünk a szalamanderre. A Fazola-napokon is részt vettek képviselőink, akik szép élményekről számoltak be.

Külön kiemelem szeptember 19-20-át, amikor a csepeli helyi szervezet országjáró túrájának voltunk egyik célpontja. Sokszor beszélünk arról, van-e kapcsolat a helyi szervezetek között, összetartó-e a csapatunk. Most ennek volt egyik fényes bizonyítéka a városnézés és a két helyi

szervezet közös esti programja. Szükségesek ezek a rendezvények, hiszen erősítik kapcsolatainkat, nem hagyják eltunyulni, ellaposodni és magába fordulóvá válni helyi szervezeteinket. Örömmel várjuk őket vissza, és ígérhetjük a viszontlátogatást is.

Szeptember utolsó hétfőjét is ennek az országjáró kapcsolatépítésnek áldoztuk, amikor a tiszántúliak meghívására Mindszenten lehetünk. Köszönet Széll Palinak és Izának a csodálatos hétfőgért, a szervezésért és a vendéglátásért.

De nem csak kirándultunk, hanem komoly munka is folyt szervezetünknel. Pivarcsi László elnökünknek köszönhetően ismét elkezdődött a „pikhamerek” sorozatgyártása. Örömmel tapasztaljuk, nagy az érdeklődés iránta. Természetesen nem fogunk leragadni egy emléktárgynál, már tervezzük az újakat is, melyek reményeink szerint meglepetést fognak okozni mindenkinek.

Vezetőségi üléseinket havi rendszerességgel megtartottuk, értékelve tevékenységünket és szervezve a további teendőket.

Sajnos két szomorú esemény is történt ebben az időszakban. Elhunyt Ferenc Ist-

ván, helyi szervezetünk korábbi elnöke, és Tamás Tivadar szervezőtitkárunk. Nehéz méltatni tevékenységüket, hiszen mit lehet elmondani két olyan emberről, akinek élete volt a bányász-kohász hagyományok ápolása, a helyi szervezet mindennapjainak irányítása. Pótolhatatlan veszteség ért bennünket, de úgy hiszem, az egész Egyesületet is. Nyugodjanak békében, kívánunk nekik utolsó Jó szerencsét!

Nem fogunk pihenni az év hátralevő részében sem. Október végén a Miskolci Egyetem 14 diákját és 4 oktatóját fogadjuk kétnapos szakmai kirándulásukon, több gyárlátogatást is szervezve nekik. Novemberre tervezzük évzáró összejövetelünket, de azt hiszem, addig még sok helyi szervezetet és csoportot fogunk meglátogatni egy szakestély erejéig.

Hisszük és valljuk, hogy más helyi szervezetekkel kiépített kapcsolataink erősítik egységünket, szakmaiságunkat, barátságunkat. Nem is lehet ezt szebben kifejezni, mint a székesfehérvári közgyűlésen elhangzott hármas jelszóval: „Szakmaszeretet, barátság, hazaszeretet!”.

Jó szerencsét!

 Csutak István

■ 1. kép. Helyi szervezetünk tagjai Selmecebányán

Salgótarjáni tagtársaink Észak- és Dél-Komáromban jártak

Lehet, hogy némelyeknek még nem megszokott e határvárosok ilyen elnevezése, amivel mi is ott találkozhattunk egy prospektusban, ahova az OMBKE Salgótarjáni Osztálya több napos kirándulását komáromi, vagy más néven révkomáromi szálláshellyel szervezte meg.

Márciusban kezdtük el ez évi kirándulásunk szervezését. Kapcsolatot kerestünk és találtunk egy komáromi középiskolai kollégiummal, ahol kedvező áron tudtunk szállást és félpanziós ellátást lekötni 2008. július 20-23-ra. Családtagokkal kibővített kirándulásunk célja a Csallóköz több magyar emlékhelyének felkeresése, és benne a számunkra is „elhíresült” bósi erőmű legalább külső megtekintése volt.

Először – az előző évi tapasztalatok alapján – csak egy 25 fős autóbust rendeltünk, de már május elején kiderült, hogy e terület jobban vonzza tagtársainkat, és így buszrendelésünket módosítani kellett, egy nagyobb busszal végül is 35-en indultunk útnak.

Programunk szerinti első megállónk még hazai földön, az egykor nemesfémércbányászatáról híres, lassanként az enyészetté váló elfeledett településen, Nagybörzsönyben volt. Itt a 13. században épült Szent István-templomot, majd a német bányászok által épített Bányász templomot látogattuk meg. Az utóbbi bejárat homlokzata felett 1417-ből való, kőből faragott bányászcímer látható. A templom orgonáját Diósi János kollégánk a Bányászhimnusz dallamaival szólaltatta

meg, amit közösen el is énekeltünk. Ezután a Bányagazda házában bányászati kiállítást, majd egy műemlékké nyilvánított vízimalmot látogattunk meg.

Köszönhetően a megváltozott európai viszonyoknak, könnyen jutottunk el Párkányba, utazásunk első szlovák városába, ahol az újjáépített Mária-Valéria hídról az Esztergomi bazilika és várrom panorámája volt számunkra a legszebb látnivaló. Néhányan átsétáltak Esztergomba, többen a szomjúság elleni védekezésül helyi „fontos” helyeken töltötték el a szabadprogramra szánt időt, mielőtt szálláshelyünket elfoglaltuk volna.

Másnap Komáromban megnéztük a magyar oldalon fekvő, hatalmas kiterjedésű Monostori erődöt. Itt szerencsével is jártunk, ugyanis a hétfői általános múzeumi zárva tartás és a több helyen folyó karbantartási munkák és takarítás ellenére beengedtek bennünket, méltányolták, hogy 200 km-t utaztunk e látnivalóért. A látogatás során külön „beépített” idegenvezetőnk is akadt, egyik társunk velünk utazó 12 éves unokája már többször járt itt, és sok mindenről tudott mesélni az erőddel kapcsolatban.

Délután az északi városban kaptunk a belvárosról, a városról és a várról tájékoztatót egy ott élő idegenvezetőtől (1. kép). Legérdekesebb látnivalónak az előző években elkészült, de még részben építés alatt álló „Európa Udvar”-t tartottuk, amelyben európai országok stílusjegyeit magán hordozó épületeket építettek egy tér köré, s ezekben kis üzletek működnek.

A harmadik napon a bósi erőművet tekintettük meg, sajnos csak kívülről. A tájékoztató táblákról megtudhattuk a létesítmény történetét, főbb adatait, bár a magyar nyelvű feliratot hiába kerestük. Ezután a Somorja, Duna-szerdahely, Galánta, Vágsellye, Deá-

■ 1. kép. A révkomáromi Fő tér Klapka György szobrával és a Városházával

ki és Guta útvonalon haladtunk hazafelé.

Szinte mindegyik településsel kapcsolatban emlékeztetnek az 1947-ben kitelepített nagyszámú magyar lakosságra. Kiemelkedő látnivalót jelentett Deákiban az 1001-ben alapított bencés templom, amit a 13., majd a 19. században kibővítettek (2. kép). Az Árpád-kori templomrész tetőtérében az egykori bencés szerzetesek szálláshelyét is sikerült megnéznünk. Ebben a templomban találták meg a bencések kódexében a Halotti beszédet, amit eredeti ó-magyar nyelven hanghordozóról is meghallgathattunk.

Az időjárás mindhárom napon kegyes volt hozzánk, de a hazautazást már „sürgőssé” minősítette azzal, hogy szinte egész úton eléggé erősen esett, s nem sok látnivaló megnézését engedte meg. Voltunk ugyan Érsekújváron is, de csak a buszból néztük meg a főteret, s csak Nyitrán engedett egy kis kirándulást azon vállalkozóbb kedvű társainknak, akik felmentek a várba s a templomba. Hazafelé egy étteremben vigasztalódtunk, megállapítva, hogy a mai esős nap ellenére sikeres programot teljesítettünk. Délutánra hazatérve jó nyaralást kívánva búcsúztunk el egymástól, s azzal, hogy hasonlóan jó, élményekben gazdag utat szervezzünk jövőre is.

✍ Józsa Sándor-Liptay Péter

■ 2. kép. Szent István megalapítja a deáki bencés apátságot